

Familierechtbank Antwerpen (afd. Turnhout), 5 januari 2017

16/868/B

Erkenning – Huwelijk - Buitenlandse authentieke akten - Artikel 27 WIPR - Schijnhuwelijk - Artikel 146bis B.W. - Openbare orde - Artikel 21 WIPR - Geen schending openbare orde - Artikel 12 EVRM

Reconnaissance – Mariage - Actes authentiques étrangers - Article 27 CODIP - Mariage simulé - Article 146bis C. Civ. - Ordre public - Article 21 CODIP - Pas de violation de l'ordre public – Article 12 CEDH

Pro Deo d.d. 20/05/2016

Inzake van:

1. de heer **B.H.**, arbeider, van Belgische nationaliteit, geboren te [...] (Tunesië) op [...], wonende te 2260 Westerlo, [...],
2. mevrouw **H.D.**, huisvrouw, van Tunesische nationaliteit, geboren op [...] te [...], wonende te [...] (Tunesië), keuze van woonst doende op het kantoor van haar raadsman te Geel, Velveken 32A;

toegelaten tot het voordeel van de kosteloze rechtspleging bij beschikking van de Voorzitter van het Bureau voor Rechtsbijstand bij deze Rechtbank d.d, 20 mei 2016;

verzoekers,

bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. T. Bastiaensen, advocaat te Geel, Velveken 32A, de heer B.H. aanwezig in persoon.

I. Procedure

De rechtbank heeft -naast de oproepingen van partijen en de mededeling aan het openbaar ministerie- kennis genomen onder meer van de volgende documenten die zich bevinden in het dossier van de rechtspleging:

- het inleidend verzoekschrift neergelegd ter griffie alhier op 15 juni 2016;
- de besluiten van verzoekers neergelegd ter zitting van 03 november 2016;
- de repliek na advies openbaar ministerie van verzoekers neergelegd ter griffie alhier op 30 november 2016;
- het stukkenbundel van het openbaar ministerie;
- de stukkenbundels van verzoekers.

Gehoord ter openbare zitting van 03 november 2016 verzoekers in hun middelen, besluiten en uitleg.

Gehoord ter openbare zitting van 17 november 2016 mevrouw S. Bruyninckx, Substituut Procureur des Konings, in de voorlezing van het geschreven advies van haar ambt.

Gehoord ter openbare zitting van 01 december 2016 verzoekers in hun repliek.

II. Feitelijke voorgaanden en vorderingen

Verzoekers stellen op 31.08.2013 gehuwd te zijn voorde ambtenaar van de Burgerlijke stand te [...] (Tunesië).

De heer B.N. heeft vervolgens de huwelijksakte aangeboden ter registratie bij de ambtenaar van de burgerlijke stand van de Stad Geel.

De registratie van de huwelijksakte werd geweigerd bij aangetekend schrijven d.d. 07.10.2014 en werd aangeboden aan verzoeker d.d. 15.10.2014.

De stad baseerde haar beslissing op volgende elementen:

- *"Het leeftijdsverschil van 20 jaar, waarbij de vrouw 20 jaar jonger is dan haar man*
- *Het relatieverleden van dhr. B.H.: reeds in 2003 had hij een wettelijke samenwoning met een Belgische vrouw die maar liefst 34 jaar ouder dan hem was (welke samenwoning beëindigd werd in 2005 ingevolge het overlijden van de vrouw), in 2007 huwde hij vervolgens met een Belgische dame C.T., waarbij het echtpaar reeds 2 jaar nadien uit elkaar ging, doch op basis van het huwelijk werd de Belgische nationaliteit verkregen. Dhr. B.H. geeft een verkeerde en zelfs onmogelijke datum van kennismaking met mevrouw C.T. en ook voor dat huwelijk zijn er verschillende aanwijzingen dat het om een schijnhuwelijk ging!*
- *Verklaring van dhr. B.H. ten aanzien van de ambtenaar van de burgerlijke stand dat het niet de bedoeling is dat zijn huidige echtgenote naar België zou komen dat zij in Tunesië zou blijven; hetgeen niet echt wijst op een daadwerkelijke bedoeling een duurzame levensgemeenschap te vormen. De man heeft ook geen foto's van zijn vrouw op zak en legt ook geen trouwfoto's voor. Hij heeft zelf ook niets geregeld voor het huwelijk, heeft hiervoor enkel geld doorgestuurd naar zijn zus.*
- *De vrouw is financieel volkomen afhankelijke van de man".*

De heer B.H. tekende vervolgens beroep aan bij deze rechtbank bij eenzijdig verzoekschrift d.d. 14 november 2014.

Bij vonnis dezer rechtbank, zelfde kamer d.d. 16 april 2015 (rolnummer 14/1554 B) werd de vordering onontvankelijk verklaard, aangezien het verzoek enkel uitging van de heer B.H.

Bij eenzijdig verzoekschrift neergelegd ter griffie dezer rechtbank op 15 juni 2016 vorderen verzoekers:

- hun huwelijk gesloten op 31 augustus 2013 te [...] (Tunesië) te willen erkennen;
- het tussen te komen vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling;

- de stad Geel te veroordelen tot de kosten van het geding met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding ,in hoofde van verzoekers begroot op: rechtsplegingsvergoeding 1.440 euro.

III. Bevoegdheid

Op 1 september 2014 is de Wet 30 juli 2013 (BS 27 september 2013 (ed, 2)) in werking getreden. De nieuwe regels inzake rechtspleging zijn vanaf de inwerkingtreding onmiddellijk van toepassing op het voorliggend geschil.

Verzoeker was aanvankelijk woonachtig in Geel, thans in Westerlo.
Verzoekster heeft woonplaats gekozen bij hun raadvrouw te Geel.

De weigeringsbeslissing gaat uit van de stad Geel.

Huidige familierechtbank is territoriaal bevoegd.

IV. Beoordeling

1. *Voorafgaand*

Ter zitting stellen verzoekers dat de naam van tweede verzoekster dient geakteerd als H.D., niet B.H.

Tevens blijkt eiser geboren te zijn in [...] en niet [...] (Tunesië)

2. *Ontvankelijkheid*

Huidig verzoek gaat uit van beide echtgenoten.

In de betrokken artikelen van het Wetboek IPR (artikel 27 §1 en artikel 23 Wetboek IPR) is geen beroepstermijn bepaald, zodat huidig verzoek ontvankelijk is.

3. *Ten gronde*

Artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht bepaalt:

"Een buitenlandse authentieke akte wordt in België door alle overheden erkend zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld overeenkomstig het krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21.

De akte moet voldoen aan de voorwaarden die volgens het recht van de Staat waar zij is opgesteld, nodig zijn voor haar echtheid."

Art. 21 WIPR heeft betrekking op de exceptie van openbare orde en bepaalt dat de toepassing van een bepaling uit het door deze wet aangewezen buitenlands recht geweigerd wordt voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

Daaraan wordt toegevoegd dat bij de beoordeling van deze onverenigbaarheid inzonderheid rekening wordt gehouden met de mate waarin het geval met de Belgische rechtsorde is verbonden en met de ernst van de gevolgen die de toepassing van dat buitenlands recht zou meebrengen.

Art. 146bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt nu dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van de omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Overeenkomstig art. 12, tweede lid EVRM is het recht om te huwen niet absoluut.

De omzendbrief over de strijd tegen schijnhuwelijken en schijnsamenwoningen van 6 september 2013 van de minister van Justitie geeft een niet-limitatief overzicht van een aantal factoren die gecombineerd 'een ernstige aanduiding kunnen vormen dat een schijnhuwelijk wordt beoogd';

- partijen verstaan mekaar niet, of kunnen enkel op een gebrekkige wijze met elkaar communiceren, of doen beroep op een tolk;
- partijen hebben elkaar vóór de huwelijksluiting nooit eerder ontmoet;
- een van de partijen woont duurzaam samen met iemand anders;
- partijen kennen elkaars naam of nationaliteit niet;
- een van de aanstaande echtgenoten weet niet waar de andere werkt;
- manifest uiteenlopende verklaringen omtrent de omstandigheden van de ontmoeting;
- een som geld wordt beloofd bij het aangaan van het huwelijk;
- het uitoefenen van prostitutie door één van beiden;
- het optreden van een tussenpersoon;
- een groot leeftijdsverschil;
- een van de partijen heeft het recht op gezinshereniging door huwelijk of wettelijke samenwoning al geopend voor een of meerdere andere personen;
- een van de partijen heeft al een of meer pogingen gedaan om een schijnhuwelijk of een schijn-wettelijke samenwoning te sluiten;
- een van de partijen is niet geslaagd in alle wettelijke mogelijkheden om zich in België te vestigen.

Volgens de Minister van Justitie moeten dus meerdere indicatoren aanwezig zijn vooraleer sprake kan zijn van een mogelijk schijnhuwelijk. Eén enkel element is onvoldoende.

Daarnaast wordt algemeen aanvaard dat de draagwijdte van de rechterlijke controle bij een verhaal tegen de weigeringsbeslissing niet beperkt is tot een controle op de wettigheid van de beslissing (in de zin van artikel 159 Ger. W.), maar dat de rechter desbetreffend zijn rechtsmacht over die beslissing volledig uitoefent, waarbij de rechter zich daarbij niet dient te beperken tot de gegevens die op het

ogenblik van de weigeringsbeslissing werden voorgebracht, maar integendeel dient te oordelen aan de hand van alle hem/haar voorgelegde feitelijke gegevens - aldus gebeurlijk ook op basis van gegevens die dateren van na de weigeringsbeslissing of die pas na die beslissing bekend werden.

Eisers stellen een gemeenschappelijk, minderjarig kind te hebben met name: B.H.Y., geboren te [...] (Tunesië) op 14 juli 2014.

De geboorteakte werd voorgebracht.

Blijkt niet dat in het verleden opgetreden werd door de ambtenaar van de burgerlijke stand tegen de wettelijke samenwoning van de heer B.H. met mevrouw X, noch tegen het (schijn)huwelijk met mevrouw C.T.

Aanvankelijk heeft het Openbaar Ministerie een negatief advies gegeven.

Thans stelt het Openbaar Ministerie in haar advies dat er nog steeds het grote leeftijdsverschil is en veel onduidelijkheid bestaat over hun intenties bij de start van de relatie, doch geen concrete aanwijzingen kunnen voorleggen worden dat het huwelijk uitsluitend is aangegaan om een verblijfsrechtelijk voordeel van mevrouw te bekomen.

Uit de bijgebrachte stukken ter zitting blijkt dat beide partijen nog steeds een relatie hebben. Ze hebben een zontje samen en mijnheer gaat met regelmaat naar Tunesië.

Mevrouw is nog steeds niet in België geweest, maar heeft pogingen ondernomen om een visum te verkrijgen. Deze werden echter geweigerd aangezien het huwelijk hier niet was erkend.

De financiële draagkracht van de heer B.H. dient niet in huidig kader onderzocht te worden en zal zijn beslag krijgen in het kader van het visum gezinshereniging.

Er kan uit de objectieve elementen van de zaak niet afgeleid worden dat beide partijen niet de intentie hebben om een duurzame levensgemeenschap op te bouwen en tweede verzoekster kennelijk uitsluitend de bedoeling heeft om een verblijfsrechtelijk voordeel te halen uit haar huwelijk met eerste verzoeker.

De vordering wordt gegrond verklaard.

De beslissing van de stad Geel d.d. 7 oktober 2014 inzake niet-erkenning en niet-registratie van het huwelijk van verzoekers was gebaseerd op artikel 27 §1 lid 4 Wetboek IPR en op het negatief advies van de Procureur des Konings.

Inmiddels verleende het Openbaar Ministerie een positief advies op basis van de thans voorliggende gegevens.

Waar de negatieve beslissing dateert van 2 jaar geleden én gebaseerd was gelet op de alsdan voorliggende gegevens, dienen verzoekers zelf de gerechtskosten te dragen.

**OM DEZE REDENEN,
BESLISSING VAN DE FAMILIERECHTBANK**

Werden in acht genomen, de voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken en de Wet van 30 juli 2013 betreffende de invoering van de familie- en jeugdrechtbank. Rechtdoende in eerste aanleg, gehoord het openbaar ministerie in haar advies.

Verklaart de vordering ontvankelijk en gegrond als volgt:

Zegt voor recht dat het huwelijk op 31 augustus 2013 voltrokken te [...] (Tunesië) tussen de heer B.H., geboren te [...] (Tunesië) op [...] en mevrouw H.D. ,geboren te [...] (Tunesië) op [...] als rechtsgeldig dient te worden erkend door alle overheden en instanties in België.

Verwijst verzoekers tot de door henzelf gemaakte kosten.

Wijst het anders en meer gevorderde af.

Dit vonnis werd uitgesproken in de openbare zitting, van de Rechtbank van Eerste Aanleg Antwerpen, afdeling Turnhout, Kamer TF2, op donderdag vijf januari tweeduizend zeventien door:

G. Deschoemaeker, Rechter, Voorzitter van de Kamer,
in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie,
met bijstand van griffier A. Aerts.